

Svenska
**American Dissident
Voices**

<http://www.natvan.com/swedish/>

Välkommen till ruinerna

av Kevin Alfred Strom

Sändningsdatum: 28 februari 2004

Till vänster och till höger: Matthew Bowens och Jennifer Fettig, detroitpoliser som dödats i tjänsten. I mitten: Eric Lee Marshall, arresterad och åtalad för mordet på dem. I bakgrunden ser vi de urblåsta och förfallna ruinerna av Detroit's en gång så magnifika järnvägsterminal, vars fysiska förfall är symboliskt för (och resultat av) det rasliga och kulturella förfall som hotar vår hela civilisation.

Välkommen till American Dissident Voices. Jag heter Kevin Alfred Strom.

YTTERLIGARE TVÅ UNGA, vita människor är döda, döda inför en svart brottslings händer. En hel sektion inom polisen åsåg deras död, men personalen där kan inte agera mot svart och annan

ickevit brottslighet. Lokaladministrationen kontrolleras av ickevita. Det yttersta ansvaret för deras död ligger hos de verksamma inom mediaetablissemang, vilka befrämjar och upprätthåller det mångrasliga och antivita vansinne som inte bara dödade dessa två unga människor, utan som dödar samtliga av oss – fysiskt och bokstavligen – i en process som pågår så väl i

Detroits slemmiga gränder där dessa två unga människor föll, som på Sydafrikas gröna stäpper där tusentals vita har fallit utan ett ord i protest eller vrede från den utagerade vredens mästare i New York och Hollywood. Matthew Bowens och Jennifer Fettig, båda poliser från Detroit's polisavdelning, dog i tjänsten.

Matthew Bowens ville göra vad som var rätt i den här världen. Han var en ung, vit man från Michigan som ville bli polis och "ta fast de fula fiskarna". Han fick sin dröm förverkligad. År 2000, omedelbart efter det att han utexaminerats från high school, började han på polis-skolan. När han hade ernått positionen som fullvärdig polis i Detroit åkte han tillbaka till sin alma mater, Lincoln Park High School, i uniform för att visa sina gamla lärare och grannar att han hade lyckats. Scott Tocco, biträdande rektor på Lincoln Park, kommer ihåg den dagen. Bowens ville särskilt visa sin nya bricka för Tocco, eftersom han hade arbetat för Tocco som kontorsassistent under två år som elev på skolan. Under den tiden diskuterade Tocco och han ofta hans framtida karriär. När Bowens kom tillbaka för att visa sin bricka, sa Tocco till honom: "Du har ett tufft arbete framför dig".

Toccos ord var en underdrift. Det fanns ögonblick av triumf i Matthew Bowens korta karriär. Känd som modig och glad i farans stunder som han var, blev han av sina kamrater kallad för "glädjens domän". En polis och arbetskamrat hyllade hans förmågor:

"Det förbluffade mig att en så ung kille kunde iakttä så mycket därute. Han tyckte verkligen om att ta fast de fula fiskarna".

En gång tog sig Bowens i en uppvisning av tapperhet in på högsta våningen i en skola via byggnadens brandstege, precis lagom för att kunna klappa inbrottstjuven på axeln då denne backade mot fönstret med en dator i sina armar. "Killen släppte datorn och Matt bar ner honom för brandstegen."

Det var ett ögonblick av triumf. Men för några dagar sedan tog allting slut i en blodpöl och i en sömn ur vilken den 21-åriga Matthew Bowens aldrig kommer att vakna.

Matthew Bowens arbetskamrat var en ung poliskvinna, den 26-åriga Jennifer Fettig. Vad fick denna unga vita kvinna att vilja bli polis? Var det en önskan att göra vad som var rätt och bekämpa allvarliga missförhållanden i vårt samhälle? Förmodligen. Var det medias porträtteringar av "starka kvinnor", förmögna att göra allt som en man kan göra? Var det de Jerry Buckheimer-producerade storstradskriminaldramerna på TV:n och bioduken? Jag vet inte. Jag vet emellertid att den unga flickan från Petoskey i norra Michigan sades ha "längtat efter dramatiken på stadsgatorna". Vid en punkt i hennes korta poliskarriär blev hon tilldelad en speciell skrivbordsuppgift, men invände och menade att arbetet var "tråkigt". Hon bad om att bli skickad tillbaka till

Detroit's blodiga gator och begärde specifikt att få midnattsskiftet. Under midnattsskiftet måndagen efter Alla hjärtans dag togs hennes liv ifrån henne av en svart pistolman.

Tidigt på morgontimmarna den 16 februari 2004 patrullerade Bowens och Fettig ett av de svartaste och farligaste områdena i Nordamerika, Detroit's fjärde (Fort-Green) polisdistrikt i Michigan. Då klockan var ungefär 2:00 stoppade Bowens och Fettig i trakterna kring Gilbert, norr om Michigan Avenue, en mörkblå pickup av märket GMC Sierra, årsmodell 1989, vars förare just hade plockat upp en prostituerad. Ett vittne på platsen berättade hur man då polisbilen kom in på gatan vid det aktuella tillfället, kunde höra hur någon ropade "Snuten! Snuten!" och att pickupens däck skrek när bilen snabbt accelererade därifrån med sina billyktor släckta. Pickupens förare, en 23 år gammal svart man vid namn Eric L. Marshall, undkom emellertid inte, utan stoppades av Fettig och Bowens. En av poliserna bad Marshall om hans körkort, vilket han visade. Polisen tog med sig körkortet till polisbilen, förmodligen för att göra en rutinkoll av Marshall.

Båda de vita poliserna satt i sitt fordon när den svarte klev ur sin pickup, gick mot polisbilens passagerarsida, drog fram en pistol av kaliber .40 och öppnade eld, varvid han träffade Jennifer Fettig minst två gånger varav en i huvudet. Marshall backade då tillbaka bilen in i mörkret, till ett staket där han inte kunde bli sedd. Polisinspektör Matthew Bowens kallade på hjälp över radion – "polis skjuten". Dessa var de sista ord han någonsin skulle yttra. Han tog sig ut ur polisbilen och var bara ett par meter ifrån den när Marshall återigen öppnade eld, träffade Bowens nio gånger och lämnade honom med ansiktet nedåt i en pöl av hans eget blod, som rann i en röd ström från bilen till hans kropp fyra meter därifrån. Marshall kom tillbaka för att ta Bowens pistol – men lämnade kvar sitt körkort i polisbilen – och flydde sedan till sitt eget hem, den adress som stod tryckt på det kvarglömda körkortet.

Med nio skottskador och enorma blodförluster dog Bowens på platsen. Fröken Fettig påträffades i koma, med sitt blodindränkta huvud lutat mot sätet. Hennes familj flögs dit med polishelikopter från Petoskey i norra delstaten. Både Matthew och Jennifer förklarades döda på Henry Ford Hospital, även om Jennifer klamrade sig fast vid livet i tolv påfrestande timmar.

Det var inte svårt för polisen att hitta den inte alltför intelligenta Eric L. Marshall som hade åkt direkt hem till den adress som stod på det körkort han lämnat efter sig [<http://tinyurl.com/34ncz>].

De poliser som senare återvände till brottsplatsen fann ett tomt magasin och "minst" tjugotvå förbrukade patronhylsor liggande på gatan. Vi vet att Jennifer träffades minst två gånger och Matthew nio gånger. Även om en del tidigare rapporter sa att det inte stod klart, så säger senare redogörelser att varken Bowens

eller *Fettig besvarade elden*. Det, anser jag, är väldigt signifikant. I städer över hela Amerika är vita poliser rädda för förföljelse och fängelse om de använder våld mot svarta som ylar ”rasism” vid minsta provokation. Brottslingarna tjuvar ”rasism” för att de vet att den judiskägda median kommer att hålla dem bakom ryggen. De tjuvar ”rasism” för att det ofta fungerar för att få anklagelser mot dem att dras tillbaka eller reduceras. De skriker ”rasism” för att detta ibland belönas med flera miljoner dollar i civilrättsligt skadestånd, vilka brottslingarna får sig tilldömda av de mestadels svarta eller helt svarta juryer som dominerar i våra storstäders domstolssystem. På polisavdelningarna, där man alltid följer den Politiska Korrekthetens diktat som anvisas av massmedia och av de styrande män som massmedia låter bli valda, har man allt fler regler och restriktioner som styr de omständigheter under vilka en polis kan använda sitt vapen utan att möta bestraffning, att ta hänsyn till. I de rasligt polariserade krigszoner som våra städer har blivit, är vita poliser särskilt motviljiga att använda dödligt våld. Jag tror att detta är den sannolikaste förklaringen till Jennifers eller Matthews misslyckande med att besvara elden.

En annan vit polis i Detroit, polisintendent Charles Barbieri, som kände både Jennifer och Matthew sedan deras tidiga dagar i kåren, sade:

”Detta är mycket personligt. Två poliser blir skjutna på gatan mitt i natten. Och för vad?”

Ja sannerligen, för vad, polisintendent Barbieri? För att ha tillåt att våra städer tas över av vildar och den så kallade multikulturens apologeter. För att ha accepterat den rasliga jämlikhetens fördömda lögn som sanning. För att ha låtit vårt land tas över av främlingar istället för att utföra det hårda arbete som hade behövts för att tillförsäkra oss och de våra ett fortsatt styre över landet. För att ha tillåt en en gång så vacker plats att reduceras till blodiga ruiner där halvmänskliga bytes-tagare dödar nästan godtyckligt. Det är ”för vad”, polisintendent Barbieri – även om jag misstänker att du redan visste det.

Den svarte brottslingens brist på intelligens visade sig igen två dagar senare när han ställdes inför rätta. Till att börja med verkade han medge sitt ansvar för brottet, när han sade till domstolen: ”Säg att jag är ledsen. Det var ett misstag.” Sedan förklarade han sig icke skyldig. Kanske tanken trängde igenom hans tjocka skalle att det skulle vara extremt svårt att karakterisera det som ett ”misstag” att ha skjutit tjugotvå skott nästan samtidigt mot två polismän som hade anlänt i ett polisfordon och identifierat sig själva. [<http://tinyurl.com/2z7g6>]

Men det spelar ingen roll att Eric Marshall är en kordad mördare, fastän hans dumhet gjorde det mycket lätt att ta fast honom. Det spelar ingen roll eftersom den biomassa som frambringade honom underhålls av Amerikas till största delen vita skattebetalare, och den biomassan producerar typer som Eric Marshall med en

så accelererande fart att även om de allihop angav sig själva efter sitt nästa brott, skulle vi inte kunna bygga fängelser fort nog för att hålla dem inlåsta. Till och med *Detroit Free Press*, en gång en stor tidning med relativt hög standard på sina artiklar, har sjunkit så djupt att en av deras reportrar skrev att Marshall av misstag hade ”glömt sin identitetshandling” i polisfordonet – och inte en enda korrekturläsare hade upptäckt misstaget. Det är ”bekräftande handling” och Detroit’s biomassa i aktion. [<http://tinyurl.com/2ozrl>]

Det spelar inte heller någon roll att många av Detroit’s svarta inte gillar de Eric Marshall-typer som finns i deras stad mer än vi gör. Det spelar ingen roll att några av dem till och med frivilligt upplät sin egen afro-amerikanska kyrka för en minneshögtid över de mördade vita polismännen för att visa sympati. Det spelar ingen roll, för hur sympatiska och uppriktiga de än är så är den genomsnittliga kulturella och intellektuella nivån hos deras ras en garanti för att slaktandet kommer att fortsätta oavsett hur goda föresatser som de mer utvecklade och mindre våldsamma av deras ras har. Det spelar ingen roll därför att påtvungen multikulturalism alltid resulterar i raskravaller och hat och förbittring – och, med hjälp av den judiska miljardärelitens media, hamras alltid lögnen om vitt ”förtryck” in i allas huvuden, så att den förbittringen delas av miljoner svarta, utöver den som skrev följande om mördandet på ett Internetforum i Detroit:

Ett 21-årigt YT [vitt] manligt svin i Detroit (Eminem country)? Vid sista räkningen var Detroit till 12,26% ”vitt”, 81,55% afroamerikanskt. Många Aas [afro-amerikaner] försöker bli poliser i Detroit men avvisas för att man upptäcker cannabinol i deras kroppar. (Substansen går att spåra upp till 70 dagar efter intaget.) Så därför återfinns vi i kåren egotrippade 21-åringar [som Bowens] med sin Gudskomplexartade mentalitet, personer vilka dominerar sina bröder och systrar. Fastän skytten moraliskt hade fel, känner jag sympati. De där poliserna följde inte standard-proceduren (av någon anledning) och ropade inte när de hejdade honom. När Detroit’s poliser ser ut som Detroit (>70% afroamerikaner) då kommer folket och polisen att bete sig bättre. Till dess... två borta, tusentals fler på gång.

[<http://tinyurl.com/2z7bm7>]

Detroitpolisen brukade vara vit till största delen – såsom forumskribenten fortfarande tycks tro att den är – men den senaste statistiken visar att kåren numer är svart till 64 procent. Och polischefen är svart. Och Detroit’s borgmästare är också svart. Men det räcker ändå inte. Fortfarande känner sig många svarta på gatorna förtryckta genom den medianärda illusionen om ”vit rasism” så till den grad att de sympatiserar med polismördaren och säger ”två borta, tusentals fler på gång.”

Detroit är det alltför verkliga resultatet av multikulturalismens filosofi. Detroit är en stad av våld och död. Och Detroit – en gång en av Amerikas kronjuveler, med

magnifik arkitektur och kultur och en ljus framtid – är nu en stad i ruiner, en stad i en nedåtgående spiral av Haiti-liknande ickevitt kaos. [<http://tinyurl.com/yplgt>]

Åttioåtta procent av Detroit's befolkning är nu ickevitt, enligt Amerikas folkräkning år 2000. Den ickevita procentsatsen är till och med högre i stadskärnan, där den närmar sig totalitet. 1930 hade Detroit en större befolkning än det har idag, och den befolkningen var till 92 procent vit. Idag är mordfrekvensen nästan tio gånger så hög som den var 1930 – och det inkluderar bara de mord som faktiskt rapporteras till de knappast trovärdiga myndigheterna i det helvete som staden har blivit. Jag ber var och en av er med tillgång till Internet att titta på den kraftfulla Internetessän "The Ruins of Detroit" på white-history.com. Detroit av idag har inte kvar mycket mer än ruinerna av en svunnen civilisation, med stora marmorbyggnader som nu är bågnande toaletter utan fönster och tillhåll för husockuperande vildar som aldrig skulle kunna förstå andan hos de ljushyade, klarögda män som byggde dem. [<http://tinyurl.com/2zj6f>]

Vad skall man göra åt sådant som Jennifer Fettigs och Matthew Bones tragiska död? Den svarte polischefen Bully-Cummings säger: "Vi måste se till att få bort de illegala vapnen från gatorna." Det är inte vapnen som är problemet, polischef Cummings. Det är kreaturen som bär dem. [<http://tinyurl.com/285yc>] Vid en minneshögtid över de slaktade vita krävde anhöriga och kolleger ett återinförande av dödsstraffet i delstaten, åtminstone för polismördare. [<http://tinyurl.com/2ypdj>] Några föreslog till och med att de resulterande paragraferna skulle kallas Bowens-Fettigs lag. Jag är ledsen att behöva säga att det är osannolikt att något skulle förändras genom att ge den korrupta regeringen och helsvarta juryer makten att avrätta misstänkta som grips. Medlemmar av den våldsamma, impulsiva afrikanska rasen kommer inte att avskräckas mycket av risken att råka ut för en avlägsen och oväntad död, vilken ändå alltid ligger nära till hans för dem. Icke vita juryer kommer knappast att vilja döma en förtryckt och missförstådd "broder" i vilket fall som helst. Och ingen lag, oavsett hur skickligt den är utformad, kommer att ändra på den stora tillväxten av våld och ondska eller göra den till något annat än vad den är – ty den genomsnittliga genetiska kvalitén hos cellerna i det som växer till är vad den är, vilket ingen lag kan ändra på.

Under en sexdagarsperiod i januari dödades 18 personer – senare steg antalet till 21 på en vecka. [<http://tinyurl.com/2wca4>] En dag i den här månaden dödades tolv människor på tolv timmar. Poliskommissarie Craig Schwartz i Detroit, som intervjuades av media sade att polisen skulle göra sitt bästa för att ta fast mördarna – men sedan, i ett halvt medgivande av maktlöshet, ryckte han på axlarna och sade: "Vad skall man säga?" Vad *skall* man säga? Det är just så det är på platser som Detroit. [<http://tinyurl.com/ytweg>]

Detroit lider inte bara av blodbrist; detroitborna kommer snart också att ha brist på pengar. Staden kommer avgjort att bli bankrutt snart och de ansvariga där kommer att tigga Washington – och därför vita skattebetalare – om en skuldsanering.

Detroit är också utsett till att bli värd för All-Star Game 2005 och Super Bowl 2006, och den svarte borgmästaren försöker desperat att tvätta bort Detroit's våldsamma rykte för att inte hans förväntade intäkter skall bli förluster istället. [<http://tinyurl.com/2ps6v>]

Men borgmästaren själv, Kwame Kilpatrick, gör inte mycket för att bygga upp stadens rykte. Nyligen sände han ett brev till en domare och bad om att en av hans vänner, Keith Stallworth, dömd för pengatvätt i ett drogsyndikat, skulle bli mildt behandlad. Borgmästaren beskrev drogängens pengatvättare som en "mycket etisk" och "andlig" individ, som hade en "djup kärlek till familjen", ett "djupt samhällsengagemang" och en fast tro att "en individ kan skapa förändring". Borgmästaren menade sig vara stolt att ha "arbetat nära" Stallworth. Naturligtvis har jag inte följt det här drog-fallet, så det kan ju mycket väl vara så att Stallworth verkligen är "mycket etisk" – enligt detroitstandard, i alla fall. [<http://tinyurl.com/3gdk8>]

Vad kan man göra? Jag skulle verkligen vilja uppmontra vara och en av er att använda det inflytande ni har för att hindra att skattebetalare tvingas sanera Detroit's skulder. Vi borde inte tillåta att de överlevande vita som finns i det här landet tvingas betala en miljard dollar till åt den en gång vita stad som våra styrande och deras vildar till husdjur har förstört. Vi borde absolut bojkotta deras "All Star Game" och "Super Bowl". Vi och våra pengar borde hålla oss utanför Detroit så mycket som möjligt. Vita borde lämna staden att förruttna i dess egna utsöndringar och inte återvända för en ny regering som rättar till saker i Nordamerika har kommit till makten.

Vi bör berätta för alla våra vänner vad som hände Detroit. Vi borde visa dem fotoserien Ruins of Detroit som jag nämnde tidigare. Vi borde lära våra barn om Matthew Bowens och Jennifer Fettigs, och tusen andra människors död. Vi borde tala om för dem att dessa ruiner en gång var en storslagen stad och att dessa tragiska dödsskjutningar är ett direkt resultat av filosofin om multikulturalism och "rasjämlighet". Vi måste svära på att dessa misstag aldrig får göras om.

Och vi måste sluta oss samman för att väcka medvetenheten och vinna hjärtan och sinnen hos våra vita medmänniskor så att de går med i National Alliance.

Till nästa vecka; detta är Kevin Alfred Storm som påminner er om Richard Berkeley Cottens ord: "Friheten är inte gratis; fria män är inte jämlika, och jämlika män är inte fria."

Texten ovan baseras på en sändning av radioprogrammet *American Dissident Voices*, som sponsras av National Vanguard Books.

För fler svenska texter i PDF-format, besök <http://www.natvan.com/swedish/downloads>.

För att prenumerera på Svenska ADV, skriv "subscribe" (utan citationstecken) som rubrik i ett tomt e-postbrev skickat till svenska_adv-request@listserve.com.

Det har visat sig att utskick gjorda till hotmailadresser ibland studsar tillbaka. Därför rekommenderar vi prenumeranter med hotmailkonton att lägga upp ett gratiskonto på exempelvis www.yahoo.com. Om Du som är prenumerant har bekanta som inte får Svenska ADV till sina hotmailadresser, berätta gärna detta för dem.

För att avbryta prenumerationen, skriv "unsubscribe" (utan citationstecken) som rubrik i ett tomt e-postbrev skickat till svenska_adv-request@listserve.com.

För vidare information om National Vanguard Books och National Alliance, besök vår hemsida på www.natvan.com eller www.natall.com.

För att kontakta oss, skriv till:

National Vanguard Books
Attention: ADVlist
P.O. Box 330
Hillsboro, WV 24946
U.S.A.

Eller e-post:a till: webmaster@natvan.com.

Skriv företrädesvis på engelska vid all korrespondens. E-postbrev skrivna på svenska till den svenske översättaren kan vidarebefordras genom att Du skriver "To be forwarded to Swedish ADV translator" i början av brevet eller som rubrik.

© 2004 National Vanguard Books

För gratis böcker och skrifter på svenska i ämnena ras och filosofi, besök **Preservationist-Books.com**.

www.preservationist-books.com